

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Sedlákem ve věci

žalobce: **I. I.**, nar. X, státní příslušnost X
zastoupen advokátem JUDr. Matějem Šedivým
se sídlem Václavské náměstí 21, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2, P.O.Box 78, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 4. 2024, č. j. CPR-15223-3/ČJ-2024-930310-V230,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou u Krajského soudu v Brně brojil žalobce proti shora označenému rozhodnutí žalovaného, kterým bylo změněno rozhodnutí Policie České republiky,

Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytových agend, ze dne 24. 2. 2024, č. j. KRPB-42137-21/ČJ-2024/060027-SV, kterým mu bylo uloženo správní vyhoštění, a toto rozhodnutí žalovaný potvrdil. Žalovaný zkrátil dobu, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace, a to na dobu dvou let.

II. Podání účastníků

2. *V podané žalobě* nezpochybnil, že se dopustil protiprávního jednání, když pobýval na území ČR bez platného pobytového či vízového oprávnění, ale protiprávnost jeho jednání nedosahovala intenzity, aby mu bylo nutné uložit správní vyhoštění v délce trvání dvou let. V další části žaloby brojil podrobněji proti nepřiměřenosti uloženého opatření a má za to, že bylo možno dosáhnout efektu i mírnějším opatřením, např. vyhoštěním na jeden rok, zvlášť když projevil úmysl sám vycestovat do domovského státu, projevil upřímnou lítost a svým jednáním přispěl k odstranění protiprávního stavu.
3. Žalovaný *ve svém vyjádření* plně odkázal na žalobou napadené rozhodnutí, ve kterém se podrobně a přezkoumatelně vypořádal s otázkou přiměřenosti dopadu rozhodnutí o správním vyhoštění do soukromého a rodinného života žalobce. S ohledem na to, že v žalobce neuplatnil žalobce žádné nové námitky oproti správnímu řízení, navrhl žalobu zamítnout.

III. Posouzení věci krajským soudem

4. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
5. Žaloba **není** důvodná.
6. Ze správního spisu vyplývá, že pobyt žalobce bez platného oprávnění k pobytu byl zjištěn policií při pobytové kontrole v Hrušovanech nad Jevišovkou dne 23. 2. 2024, následně byl žalobce zajištěn (rozhodnutí Policie ČR ze dne 23. 2. 2024, č. j. KRPB-42137-4/ČJ-2024-060027). Provedenými lustracemi nebyly zjištěny žádné údaje o žalobci, krom neplatného polského víza, které měl žalobce vylepené v cestovním pase. Polské vízum bylo vydáno s platností do 12. 6. 2023 a další pobytové oprávnění v Polsku nezískal. Po zahájení správního řízení ve věci správního vyhoštění žalobce při výsledku uvedl, že do ČR přicestoval letecky v lednu 2023 (8. 1. 2023 dle cestovního pasu), chce odjet domů za rodinou, v ČR nežádal o jakoukoliv formu pobytu, nemá platné vízum ani povolení k pobytu, v žádném členském státu EU nežádal o mezinárodní ochranu, měl pouze polské vízum s platností do 12. 6. 2023 a byl si vědom, že bez víza a cestovního dokladu nebyl oprávněn vstoupit na území EU. V ČR nemá žádný majetek, dluhy ani pohledávky, v ČR nežijí ani jeho příbuzní, neudrzuje zde žádný vztah, celou rodinu má v Uzbekistánu. V ČR měl v úmyslu zůstat ještě měsíc či dva a pak odjet domů. V Uzbekistánu se má kam vrátit a správní vyhoštění nebude pro něj žádným zásahem do jeho soukromého nebo rodinného života.
7. Ve správním spise je dále založeno závazné stanovisko k možnosti vycestování (Ministerstvo vnitra ČR, ze dne 24. 2. 2024, ev. č. ZS57061), dle kterého je vycestování žalobce možné, a dále Informace OAMP ze dne 3. 3. 2023 – Bezpečností a politická situace v zemi, vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, březen 2023 k zemi Uzbekistán.

8. Podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 4. zákona o pobytu cizinců *policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států až na 5 let, pobývá-li cizinec na území bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn.*
9. Pokud jde o hodnocení přiměřenosti správního vyhoštění, tak dle § 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců *rozhodnutí o správním vyhoštění podle § 119 nelze vydat, jestliže jeho důsledkem by byl nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života cizince.*
10. Podle § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců *při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.*
11. Pokud jde o skutková zjištění, má soud za to, že bylo jednoznačně prokázáno, že žalobce pobýval na území ČR ode dne 13. 6. 2023 bez platného oprávnění k pobytu (tato skutečnost konečně není mezi účastníky ani sporná), v X pobýval od července 2023 a byl zajištěn dne 23. 2. 2024. Zároveň dle své výpovědi měl v úmyslu nadále na území ČR dále po určitou dobu pobývat. Na území ČR pobýval bez platného oprávnění k pobytu cca 9 měsíců.
12. Tímto pobytem byla naplněna skutková podstata § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona o pobytu cizinců. Při naplnění některé ze skutkových podstat § 119 zákona o pobytu cizinců zejména nelze správní vyhoštění uložit tehdy, jestliže by jeho důsledkem byl nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života cizince (§ 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců, srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2018, č. j. 3 Azs 234/2017–30).
13. V nynějším případě žalobce výslovně uvedl, že žádné rodinné či společenské vazby na území ČR nemá, naopak rodinu má v zemi původu. Žalobce vědomě a o vlastní vůli setrval na území členských států EU bez platného povolení k pobytu (po konci platnosti polského víza), ač k tomu nebyl oprávněn, a svoji situaci nechtěl žádným způsobem pobytově nebo azylově vyřešit. Samotné správní vyhoštění nepovažuje za zásah do svého soukromého a rodinného života.
14. Pokud jde o závěry správních orgánů, tak ty odpovídají zjištění soudu na základě správního spisu. Žalobce má v zemi původu rodinné zázemí, na území ČR, resp. EU, nemá žádné vazby. Pokud žalobce nemá na území ČR žádné vazby a zároveň má prostředí, kam se může vrátit, a správní orgány disponují závazným stanoviskem o možnosti návratu žalobce do země původu, nevidí soud prostor pro obšírné a podrobné hodnocení zásahu do soukromého a rodinného života žalobce (který žalobce výslovně popřel), neboť fakticky není co hodnotit (resp. nejsou zde skutečnosti, které by mohly být hodnoceny jako zásah do soukromého a rodinného života žalobce).
15. Jedinou odvolací i žalobní námitkou je zpochybnění délky uloženého vyhoštění. S touto námitkou se žalovaný podrobně vyrovnal v žalobou napadeném rozhodnutí. Soud se se závěry žalovaného zcela ztotožňuje.
16. Ve vztahu ke stanovení konkrétní doby, po kterou je cizinci vyhoštění uloženo, v rámci zákonného rozmezí (zde „až na 5 let“) má správní orgán prostor pro správní uvážení a

úlohou soudu je přezkoumat, zda meze tohoto uvážení nebyly překročeny nebo zda toto uvážení nebylo zneužito (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2019, č. j. 1 Azs 36/2019–31 a zde uvedenou judikaturu).

17. Uložená doba 2 let je méně než polovina maximální doby, která dle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 může být cizinci za pobyt v členských státech EU bez povolení k pobytu uložena. Správní orgány při jejím stanovení přihlédly k délce pobytu žalobce na území ČR bez povolení k pobytu, skutečnosti, že věděl, že bez povolení k pobytu zde pobývat nesmí, a skutečnosti, že by žalobce ve svém jednání pokračoval, pokud by nedošlo k pobytové kontrole.
18. Doba vyhoštění je při zohlednění příběhu žalobce adekvátní délce jeho neoprávněného pobytu na území ČR. Jak je přitom soudu z dosavadní úřední činnosti známo, správní orgány v obdobných případech přistupují při vyhoštění ke stanovení doby zákazu vstupu na území členských států EU obdobně. Lze uvést, že ve skutkových situacích, kdy se jedná o zjevně od počátku cíleně nelegální přechod hranice ČR, je takovým osobám ukládána délka vyhoštění ve vyšší délce byť za jediný den, nebo několik hodin neoprávněného pobytu na území ČR (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 18. 1. 2022, č. j. 34 A 27/2021 – 26, příp. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2019, č. j. 1 Azs 36/2019 – 31, ze dne 4. 4. 2019, č. j. 1 Azs 45/2019 – 28, či ze dne 25. 4. 2019, č. j. 9 Azs 52/2019 – 34). Žalobce sice nepřekročil hranice nelegálně, neboť disponoval polským vízem, nicméně po uplynutí jeho platnosti cíleně porušil povinnost opustit území členských států EU a vědomě se nelegálně dále na území EU zdržoval.
19. Soud se naprosto neztotožňuje s tvrzením žalobce, že žalobce přispěl k odstranění protiprávního stavu, nebo že by snad nad svým jednáním projevil jakoukoliv lítost. Oboje jasně vyplývá z jeho výsledku. Kdyby neproběhla pobytová kontrola, nelegální pobyt žalobce by nebyl odhalen. Žádnou lítost neprojevil, naopak z výsledku vyplývá, že bez pobytové kontroly by pokračoval ve svém nelegálním pobytu na území ČR. Nedůvodné je i tvrzení, že projevil sám úmysl vycestovat, neboť především projevil vůli v nelegálním pobytu pokračovat. V tomto směru je nepodstatné, že se jednalo o první porušení zákona, kterého se měl žalobce na území ČR dopustit.
20. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí stejně jako jemu předcházející rozhodnutí správních orgánů je dostatečně odůvodněné, přezkoumatelné, vychází z dostatečně zjištěného skutkového stavu a na zjištěný skutkový stav byla řádně aplikována správná právní úprava.

IV. Závěr a náklady řízení

21. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
22. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen,

který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 28. června 2024

Petr Sedlák v. r.
samosoudce